

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 265/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. septembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., bytom L., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Levice vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 44/03 a Krajského súdu v Nitre, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. júla 2005 doručené podanie (doplnené na základe výzvy ústavného súdu 19. augusta 2005) M. B., bytom L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorým namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 44/03 a Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“).

Sťažovateľka vo svojom podaní z 11. júla 2005 uviedla, že týmto podáva „sťažnosť na porušenie ústavného práva vo veci usporiadania podielového vlastníctva rozdelením nehnuteľnosti na Okresný súd Levice a Krajský súd Nitra, ktorí v tejto veci nevedia rozhodnúť už tri roky“. V postupe týchto súdov videla porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 v spojení s § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu predovšetkým z dôvodu, že k sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť ďalej neobsahovala návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 234/04, III. ÚS 120/05). Z podania bolo evidentné to, že sťažnosť smeruje voči okresnému súdu a krajskému súdu bez toho, aby sťažovateľka identifikovala namietané konania. Z obsahu sťažnosti bolo zrejmé aj to, že sťažovateľka namietala porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, avšak neodôvodnila, v čom podľa jej názoru spočíva porušenie označených práv.

Ústavný súd v liste z 8. augusta 2005 (doručenom podľa doručenký 12. augusta 2005) sťažovateľku poučil a upozornil ju na to, aké predpoklady musí spĺňať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote do 20 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila (s poučením, ako je potrebné doplnenie

náležitostí urobiť), pretože v opačnom prípade môže ústavný súd návrh odmietnuť a uznesenie sa nemusí odôvodňovať (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Na výzvu reagovala sťažovateľka listom z 13. augusta 2005 doručeným ústavnému súdu 19. augusta 2005. Doplnenie svojho podania označila „*Návrh na začatie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením nehnuteľnosti*“, pričom ako navrhovateľa označila seba a ako odporcov iné fyzické osoby. Okrem toho obsahom jej sťažnosti boli, ako uviedla „*dôkazy o zaujatosti Okresného súdu v Leviciach a Krajského súdu v Nitre*“. Z obsahu podania vyplýva, že sťažovateľka 23. marca 2003 podala na okresnom súde návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením nehnuteľnosti. Podľa vyjadrenia sťažovateľky je predmetné konanie na okresnom súde vedené pod sp. zn. 7 C 44/03. Iné relevantné skutočnosti, ktoré bolo potrebné na základe výzvy doplniť, aby mohol ústavný súd jej podanie posúdiť ako kvalifikovaný návrh na začatie konania, sťažovateľka neuviedla. Záverom uviedla: „*Nesplňam už len jeden bod a to splnomocniť advokáta.*“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Aj napriek tomu, že ústavný súd výslovne poučil sťažovateľku o tom, že jej zastupovanie advokátom je v konaní pred ústavným súdom povinné, čo predpokladá aj § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, takéto splnomocnenie ústavnému súdu nepredložila. V tejto súvislosti žiadala, aby jej ústavný súd oznámil, či *„k vyriešeniu môjho prípadu chýba už len ten advokát, tak si ho najmem a pošlem Vám splnomocnenie, ale musím mať od Vás potvrdenie, že môj prípad bude vyriešený Vami a dokedy“*. Z uvedeného vyplýva, čoho dôkazom je aj výzva na doplnenie podania z 8. augusta 2005, že ústavný súd jasne a zrozumiteľne poučil sťažovateľku o tom, aké predpoklady musí spĺňať návrh na začatie konania. Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľka namiesto toho, aby vo svojom záujme tieto predpoklady splnila, požadovala od ústavného súdu záruky, ktoré jej pri predbežnom prerokovaní sťažnosti nemôže garantovať.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky nespĺňala nielen náležitosť kvalifikovaného návrhu uvedenú v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde (splnomocnenie pre advokáta), ale ani ďalšie náležitosti uvedené v § 20 ods. 1 a v § 50 zákona o ústavnom súde (petit, proti komu sťažnosť smeruje, označenie namietaného konania krajského súdu spisovou značkou a odôvodnenie návrhu). Za zmätočné považuje ústavný súd aj označenie doplneného podania sťažovateľky doručeného ústavnému súdu 19. augusta 2005, ako aj v ňom označených účastníkov konania. Vzhľadom na to, že sťažovateľka vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 14. júla 2005 označila ako porušovateľov základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy okresný súd a krajský súd, pri preskúmaní a posúdení sťažnosti vychádzal ústavný súd z celkového obsahu oboch podaní.

Ústavný súd listom z 8. augusta 2005 podrobne poučil sťažovateľku o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Sťažovateľka listom z 13. augusta 2005 svoje podanie doplnila, ale nie v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu. Doplnenie jej podania hodnotí ústavný súd ako nejasné, nezrozumiteľné a nespôsobilé niest' charakter kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 120/05).

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Na základe vyššie uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

Košiciach 29. septembra 2005